

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 234/2014**af 11. marts 2014****om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bør bestræbe sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med tredjelande. Denne forordning udgør et nyt og supplerende instrument til direkte støtte for Unionens eksterne politikker ved at udvide samarbejdspartnerskabet og den politiske dialog til at omfatte områder og temaer, der rækker ud over udviklingssamarbejde. Den bygger på den erfaring, der er indhøstet med industrialiserede lande og højindkomstlande og -- territorier i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 ⁽³⁾.
- (2) Omfanget af samarbejdet i henhold til de geografiske programmer med udviklingslande, -territorier og -- regioner under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 ⁽⁴⁾, har næsten udelukkende været begrænset til finansiering af foranstaltninger, der opfylder kriterierne for officiel udviklingsbistand (ODA), som er fastsat af Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (DAC-OECD).
- (3) I løbet af de sidste 10 år har Unionen til stadighed styrket sine bilaterale forbindelser med en lang række

industrialiserede og andre højindkomst- eller mellemindkomstlande og -territorier i forskellige regioner i verden.

- (4) Unionen har derfor brug for et globalt orienteret finansielt instrument for udenrigspolitikken, som giver mulighed for at finansiere foranstaltninger, der muligvis ikke er berettiget til ODA, men som har afgørende betydning for uddybelsen og konsolideringen af forbindelserne med de pågældende tredjelande, navnlig gennem politisk dialog og udvikling af partnerskaber. Dette nye instrument, som er innovativt med hensyn til anvendelsesområde og mål, bør skabe et positivt miljø for et uddybet forhold mellem Unionen og relevante tredjelande og bør fremme grundlæggende EU-interesser.
- (5) Det er i Unionens interesse at uddybe forbindelserne og dialogen med lande, som Unionen har en strategisk interesse i at fremme forbindelser med, især udviklede lande og udviklingslande, der spiller en stadig vigtigere rolle i globale anliggender, herunder global governance, udenrigspolitik, den internationale økonomi, multilaterale fora og organer såsom G8 og G20 og i håndteringen af globale udfordringer.
- (6) Unionen er nødt til at opbygge omfattende partnerskaber med nye aktører på den internationale scene for at fremme en stabil og inklusiv international orden, skabe almene globale offentlige goder, fremme Unionens centrale interesser og øge kendskabet til Unionen i de pågældende lande.
- (7) Det er nødvendigt, at denne forordning har hele verden som sit anvendelsesområde for at muliggøre støtte til samarbejdsforanstaltninger efter behov for at understøtte forbindelserne med alle lande, hvor Unionen har strategiske interesser, i overensstemmelse med denne forordnings mål.
- (8) Det er i Unionens interesse fortsat at fremme dialog og samarbejde med lande, som ikke længere opfylder kriterierne for bilaterale programmer under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 ⁽⁵⁾ (»instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde«).

⁽¹⁾ EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12. 2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 af 21. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (se side 44 i denne EUT).

- (10) Unionen bør i henhold til denne forordning støtte gennemførelsen af den eksterne dimension af den strategi, som Kommissionen har skitseret i sin meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (»Europa 2020«), der samler de tre søjler: den økonomiske, den sociale og den miljømæssige søjle. Denne forordning bør navnlig støtte mål relateret til globale spørgsmål såsom klimaændringer, energisikkerhed og ressourceeffektivitet, overgangen til en grønnere økonomi, videnskab, innovation og konkurrenceevne, mobilitet, handel og investeringer, økonomiske partnerskaber, samarbejde med tredjelande på erhvervs-, beskæftigelses- og lovgivningsområdet, og bedre markedsadgang for virksomheder fra Unionen, herunder internationalisering af små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Den bør også fremme offentligt diplomati, samarbejde om uddannelsesmæssige og akademiske forhold og udbredelsesaktiviteter.
- (11) Bekæmpelse af klimaændringer anerkendes navnlig som en af de store globale udfordringer for Unionen og det bredere internationale samfund. Klimaændringer er et område, hvor en hurtig international indsats er nødvendig, og hvor opnåelse af Unionens mål kræver samarbejde med partnerlande. Unionen bør derfor intensivere indsatsen for at fremme global konsensus på dette område. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen »Et budget for Europa 2020«, som opfordrer Unionen til at øge den klimarelaterede del af sit budget til mindst 20 %, bør denne forordning bidrage til at nå dette mål.
- (12) Grænseoverskridende udfordringer såsom miljøforringelser og adgang til bæredygtig anvendelse af råstoffer og sjældne jordarter kræver en regelbaseret, inklusiv tilgang.
- (13) Unionen har forpligtet sig til at bidrage til opfyldelsen af de globale 2020-biodiversitetsmål og til at gennemføre den ledsagende strategi for mobilisering af ressourcer.
- (14) Unionen er i sine forbindelser med globale partnere forpligtet til at fremme anstændigt arbejde for alle samt ratificeringen og den effektive gennemførelse af internationalt anerkendte arbejdsstandarder og multilaterale miljøaftaler.
- (15) En vigtig strategisk interesse for Unionen er at øge vækst og beskæftigelse ved at fremme fair og åben handel og fair og åbne investeringer på multilateralt og bilateralt plan og ved at støtte forhandlingerne om og gennemførelsen af handels- og investeringsaftaler, i hvilken Unionen er part. Unionen bør i henhold til denne forordning bidrage til at skabe et sikkert klima for øgede handels- og investeringsmuligheder i hele verden for virksomheder fra Unionen, ikke mindst SMV'er, bl.a. ved at støtte samarbejde og konvergens på lovgivningsområdet, fremme internationale standarder, forbedre beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og målrette fjernelsen af ubegrundede hindringer for markedsadgang.
- (16) I overensstemmelse med artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), skal Unionens optræden på den internationale scene bygge på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden, nemlig demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende rettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten.
- (17) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de ressourcer, der er til rådighed, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør nås ved hjælp af sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenter for Unionens optræden udadtil samt skabelse af synergier mellem denne forordning, andre instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil og andre af Unionens politikker. Dette bør endvidere føre til gensidig styrkelse af de programmer, der iværksættes under instrumenterne til finansiering af optræden udadtil.
- (18) For at sikre synligheden af Unionens bistand over for borgerne i modtagerlandene og unionsborgerne bør der, når det er hensigtsmæssigt, ske passende og målrettet formidling og information via hensigtsmæssige medier.
- (19) For at nå målene i denne forordning er det nødvendigt at anvende en differentieret og fleksibel tilgang med centrale partnerlande under hensyntagen til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier og samtidig fortsat have mulighed for at gribe ind overalt i verden, når det er nødvendigt. Unionen bør anvende en samlet tilgang til udenrigspolitikken, herunder Unionens sektorpolitikker.
- (20) For at den i højere grad kan opfylde forpligtelsen til at fremme og forsvare sine interesser i forbindelserne med tredjelande mere effektivt, bør Unionen kunne reagere fleksibelt og rettidigt på nye eller uforudsete behov gennem vedtagelse af særlige foranstaltninger, der ikke indgår i flerårige vejledende programmer.

- (21) Målene i denne forordning bør, overalt hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, søges opnået i samråd med relevante partnere og interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder under hensyntagen til, hvor vigtig en rolle de spiller.
- (22) Unionens optræden udadtil under denne forordning bør bidrage til tydelige resultater (som omfatter udbytte, virkninger og effekt) i lande, der modtager EU-bistand. Når det er hensigtsmæssigt og muligt, bør resultaterne af Unionens optræden udadtil og effektiviteten af instrumentet fastsat ved denne forordning overvåges og vurderes på grundlag af på forhånd fastlagte, klare, gennemsigtige og, hvis det er hensigtsmæssigt, landespecifikke og målelige indikatorer, der er afpasset efter instrumentets særlige forhold og mål.
- (23) Aktioner under denne forordning bør, hvor det er relevant, tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets beslutninger og henstillinger.
- (24) For at tilpasse forordningens anvendelsesområde til den rivende udvikling i tredjelande bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår de prioriteter, der er defineret i bilaget. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (25) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾. Undersøgelingsproceduren bør anvendes ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakterne, undtagen for så vidt angår finansielt mindre omfattende tekniske gennemførelsesforanstaltninger, under hensyntagen til gennemførelsesretsakternes art, særlig deres politiske retningsgivende karakter og deres finansielle konsekvenser.
- (26) Fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 ⁽²⁾.
- (27) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele dens anvendelsesperiode, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾.
- (28) De nærmere regler for, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere, er fastlagt i Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽⁴⁾.
- (29) Målene for denne forordning, navnlig oprettelsen af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (30) Det er hensigtsmæssigt at afstemme anvendelsesperioden for denne forordning med anvendelsesperioden for af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽⁵⁾. Denne forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og mål

1. Ved denne forordning oprettes der et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande («partnerskabsinstrument») for at fremme EU-interesser og gensidige interesser. Partnerskabsinstrumentet støtter foranstaltninger, som på en effektiv og fleksibel måde bidrager til at nå de mål, der følger af Unionens bilaterale, regionale eller multilaterale forbindelser med tredjelande, og imødegår globale udfordringer og sikrer en hensigtsmæssig opfølgning af beslutninger truffet på multilateralt plan.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelsen af Unionens instrumenter til finansiering af optræden udadtil (se side 95 i denne EUT).

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s.1.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

2. De foranstaltninger, der finansieres under partnerskabsinstrumentet, har følgende specifikke EU-mål:

- a) støtte til Unionens bilaterale, regionale og interregionale strategier for samarbejdspartnerskaber ved at fremme den politiske dialog og ved at udvikle kollektive tilgange og svar på globale udfordringer. Opfyldelsen af dette mål skal bl.a. vurderes ved hjælp af de fremskridt, som centrale partnerlande gør i bekæmpelsen af klimaændringer eller i forbindelse med fremme af Unionens miljøstandarder
- b) gennemførelse af den internationale dimension af »Europa 2020«. Opfyldelsen af dette mål skal vurderes på grundlag af centrale partnerlandes indførelse af »Europa 2020«-politikker og -mål
- c) forbedring af adgangen til partnerlandes markeder og forøgelse af handels-, investerings- og forretningsmuligheder for virksomheder i Unionen samt fjernelse af hindringerne for markedsadgang og investeringer ved hjælp af økonomiske partnerskaber og samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet. Opfyldelsen af dette mål skal vurderes på grundlag af Unionens samhandel med centrale partnerlande og handels- og investeringsstrømmene til partnerlande, som aktionerne, programmerne og foranstaltningerne i henhold til denne forordning er specifikt rettet mod
- d) fremme af den brede forståelse for Unionen og Unionens synlighed og rolle på den globale scene gennem offentligt diplomati, mellemløselige forbindelser, samarbejde om uddannelsesmæssige og akademiske forhold, samarbejde mellem tænketanke samt udbredelsesaktiviteter til fremme af Unionens værdier og interesser. Opfyldelsen af dette mål kan bl.a. vurderes ved hjælp af meningsmålinger og evalueringer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning støtter primært samarbejdsforanstaltninger med lande, som Unionen har en strategisk interesse i at fremme forbindelser med, især udviklede lande og udviklingslande, der spiller en stadig vigtigere rolle i globale anliggender, herunder udenrigspolitik, den internationale økonomi og handel, multilaterale fora og global governance, og i håndteringen af globale udfordringer, eller hvor Unionen har andre betydelige interesser.

2. Med forbehold af stk. 1 kan alle tredjelande og regioner og territorier i tredjelande være berettiget til at indgå i et samarbejde i henhold til denne forordning.

Artikel 3

Generelle principper

1. Unionen søger at fremme, udvikle og konsolidere principperne om demokrati, lighed og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, som den er bygget på, gennem dialog og samarbejde med tredjelande.

2. For at øge virkningen af Unionens bistand anvendes der om nødvendigt en differentieret og fleksibel tilgang ved udformningen af samarbejdet med tredjelande under hensyntagen til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.

3. Unionen fremmer en sammenhængende multilateral tilgang til globale udfordringer og fremmer samarbejdet med internationale eller regionale organisationer og organer, herunder internationale finansielle institutioner, FN-organer, --fonde og -programmer og andre bilaterale donorer.

4. I forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og ved politikudformningen, den strategiske planlægning og programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne stræber Unionen mod at sikre sammenhæng og overensstemmelse med andre områder af sin optræden udadtil, især instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, samt med andre relevante EU-politikker.

5. Foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, bygger, hvor det er relevant, på samarbejdspolitikker fastlagt i instrumenter som aftaler, erklæringer og handlingsplaner, der er indgået mellem Unionen og de pågældende internationale organisationer eller mellem Unionen og de pågældende tredjelande og regioner i tredjelande.

Foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, omfatter også områder, der er relevante for fremme af Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.

6. EU-støtte under denne forordning gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 236/2014.

Artikel 4

Programmering og vejledende fordeling af midler

1. Kommissionen vedtager flerårige vejledende programmer (FVP'er) efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2014.

2. FVP'er fastlægger Unionens strategiske og/eller gensidige interesser og prioriteter, de specifikke mål og de forventede resultater. For så vidt angår lande eller regioner, for hvilke der er blevet udarbejdet et fælles rammedokument for en samlet EU-strategi, baseres FVP'erne på dette dokument.

3. FVP'er fastlægger desuden de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, og angiver den vejledende tildeling af midler, samlet, for hvert prioriteret område og for hvert partnerland eller hver gruppe af partnerlande i den pågældende periode, herunder for deltagelsen i globale initiativer. Disse beløb kan eventuelt udtrykkes i form af et beløbsinterval.

4. FVP'er kan omfatte et beløb på højst 5 % af det samlede beløb, som ikke er afsat til et prioriteret område eller et partnerland eller en gruppe af lande. Der skal indgås forpligtelser for disse midler i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, 3 og 5, i forordning (EU) nr. 236/2014.

5. Proceduren i artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 236/2014 kan anvendes med henblik på at ændre FVP'er i behørigt begrundede særlig hastende tilfælde.

6. Med henblik på at opnå de i artikel 1 omhandlede mål kan Kommissionen i Unionens samarbejde med tredjelande tage hensyn til den geografiske nærhed af Unionens regioner i den yderste periferi og oversøiske lande og territorier.

7. Enhver programmering eller revision af programmer, der finder sted efter offentliggørelsen af den midtvejsevalueringsrapport, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 236/2014 (»midtvejsevalueringsrapporten«), skal tage hensyn til resultaterne og konklusionerne deri.

Artikel 5

Tematiske prioriteter

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6 for at ændre de tematiske prioriteter for Unionens bistand i henhold til denne forordning, som fastlagt i bilaget til denne forordning. Efter offentliggørelsen af midtvejsevalueringsrapporten og baseret på anbefalingerne i denne rapport skal Kommissionen navnlig vedtage en delegeret retsakt om ændring af bilaget til nærværende forordning senest den 31. marts 2018.

Artikel 6

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, tillægges Kommissionen så længe denne forordning finder anvendelse.

3. Den i artikel 5 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 7

Udvalg

Kommissionen bistås af Udvalget for Partnerskabsinstrumentet. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 8

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen til gennemførelse af denne forordning for perioden 2014-2020 fastsættes til 954 765 000 EUR.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

2. I overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽¹⁾, og med henblik på at fremme den internationale dimension inden for videregående uddannelse, afsættes der et vejledende beløb på 1 680 000 000 EUR fra de forskellige instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil (instrumentet for udviklings-samarbejde, det europæiske naboskabsinstrument oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 ⁽²⁾, instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 ⁽³⁾ og partnerskabsinstrumentet) til aktioner vedrørende læringsmobilitet til eller fra partnerlande som defineret i forordning (EU) nr. 1288/2013 og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder, institutioner og organisationer fra disse lande. Forordning (EU) nr. 1288/2013 finder anvendelse på anvendelsen af disse midler.

Midlerne stilles til rådighed via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de resterende tre år. Tildelingen af midlerne skal afspejles i den flerårige vejledende programmering som fastsat i denne forordning i overensstemmelse med de berørte landes konstaterede behov og prioriteter. Tildelingerne kan justeres i tilfælde af større uforudsete omstæn-

digheder eller vigtige politiske ændringer i overensstemmelse med prioriteterne for Unionens optræden udadtil.

3. Aktioner under forordning (EU) nr. 1288/2013 finansieres kun af partnerskabsinstrumentet, hvis de ikke er berettigede til finansiering under andre instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil og supplerer eller de styrker andre initiativer under nærværende forordning.

Artikel 9

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (se side 27 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (se side 11 i denne EUT).

BILAG

TEMATISKE PRIORITETER UNDER PARTNERSKABSINSTRUMENTET SOM EN GENEREL RAMME FOR PROGRAMMERINGEN

1. Mål fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a):

Støtte til Unionens bilaterale, regionale og interregionale strategier for samarbejdspartnerskaber ved at fremme den politiske dialog og ved at udvikle kollektive tilgange til og svar på globale udfordringer.

- Støtte gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, handlingsplaner og lignende bilaterale instrumenter
- Uddybe den politiske og økonomiske dialog med tredjelande af særlig relevans i globale anliggender, herunder i udenrigspolitikken
- Støtte engagementet i relevante tredjelande om bilaterale og globale spørgsmål af fælles interesse
- Fremme en passende opfølgning eller koordineret gennemførelse af konklusionerne fra internationale fora, såsom G20.

Styrkelse af samarbejdet om globale udfordringer, herunder navnlig klimaændringer, energisikkerhed og miljøbeskyttelse.

- Stimulere indsatsen i partnerlandene for at reducere drivhusgasemissionerne, navnlig ved at fremme og støtte passende lovgivningsmæssige standarder og præstationsstandarder
- Gøre produktionen og handelen grønnere
- Udbygge energisamarbejdet
- Fremme vedvarende og bæredygtige energikilder.

2. Mål fastsat i artikel 1, stk. 2, litra b):

Gennemførelse af den internationale dimension af »Europa 2020«, der samler de tre søjler: den økonomiske, den sociale og den miljømæssige søjle:

- Styrke den politiske dialog og samarbejdet med relevante tredjelande under særlig hensyntagen til alle områderne under »Europa 2020«
- Fremme Unionens interne politikker med partnerlandene og støtte tilnærmelsen af lovgivningerne i denne forbindelse.

3. Mål fastsat i artikel 1, stk. 2, litra c):

Lettelse af og støtte til de økonomiske og handelsmæssige forbindelser med partnerlandene:

- Fremme et sikkert miljø for investering og erhverv, bl.a. ved at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder, tackle hindringerne for markedsadgang, styrke samarbejdet på lovgivningsområdet og fremme mulighederne for Unionens varer og tjenesteydelser, specielt på områder, hvor Unionen har en konkurrencefordel, og internationale standarder
- Yde støtte til forhandlinger om og gennemførelse og styrkelse af handels- og investeringsaftaler, i hvilke Unionen er part.

4. Mål fastsat i artikel 1, stk. 2, litra d):

- Udbygge samarbejdet inden for videregående uddannelse: øge de studerendes og de akademiske medarbejders mobilitet, så der skabes partnerskaber, der tager sigte på at forbedre kvaliteten af de videregående uddannelser, og fælles grader, der befordrer den akademiske anerkendelse (»Erasmus+-programmet«)
 - Øge udbredt viden om Unionen og højne dens profil: fremme Unionens værdier og interesser i partnerlandene gennem øget diplomati og outreach-aktiviteter til støtte for instrumentets mål.
-

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder (*). Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder (*) og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

(*) Hvis relevant.

Europa-Parlamentets erklæring om suspension af bistand, der ydes i henhold til finansieringsinstrumenterne

Europa-Parlamentet gør opmærksom på, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om et europæisk naboskabsinstrument, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ikke indeholder nogen eksplicit henvisning til muligheden for at suspendere bistand, i tilfælde af at modtagerlandet ikke overholder de grundlæggende principper i det pågældende instrument, særlig principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne.

Det er Europa-Parlamentets opfattelse, at en suspension af den bistand, der ydes i henhold til disse instrumenter, kan ændre den overordnede finansieringsordning, der er aftalt som led i den almindelige lovgivningsprocedure. Som medlovgiver og part i budgetmyndigheden har Europa-Parlamentet derfor i den forbindelse ret til at udøve sine beføjelser fuldt ud, såfremt der træffes en sådan afgørelse.